

19 Αυγούστου 2014

Εγκύκλιος Δεκαπενταυγούστου από την Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας & Ακαρνανίας

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

(ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 67)

Ο ΧΑΡΙΤΙ ΘΕΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

ΤΗΣ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Πρός τό Χριστεπώνυμον Πλήρωμα

τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

«Ἴδου γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί...» (Λουκ. α', 48)

Σήμερα, ἀγαπητοί, ἐορτὴ τῆς κοιμήσεως καὶ τῆς μεταστάσεως τῆς Παναγίας μας, ἡμέρα τιμῆς, δόξης καὶ μεγαλείου τῆς μεγάλης μας μητέρας, ἃς θυμηθοῦμε αὐτὴ τὴν προφητεία, τὴν ὁποία ἡ κυρία Θεοτόκος εἶπε στὴ συγγένισσά της Ἑλισάβετ, τὴν μητέρα τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

«Ἀπὸ τώρα θά μέ μακαρίζουν ὅλες οἱ γενεές».

Αὐτὴ ἡ προφητεία, τὴν ὁποία μέ τό φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶπε ἡ ταπεινὴ Παναγία μας, πραγματοποιήθηκε καὶ συνεχῶς πραγματοποιεῖται ἀπὸ τότε καὶ μέχρι σήμερα.

Σέ ἐκείνη τὴν ἐπίσκεψι, ἡ Ἑλισάβετ ὁμολόγησε ὅτι τό κυοφορούμενο βρέφος της, ὁ Τίμιος Πρόδρομος, ἐσκίρτησε καὶ ἐπροσκύνησε «τό φῶς τό ἀληθινό» (Ἰω. α', 9), «τό φῶς τοῦ κόσμου» (Ἰω. η', 12), «τόν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης» (Μαλα χ. δ', 2), τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, τόν ὁποῖο περιέκλειε μέσα της ἡ Παναγία.

Τότε, ἐκπροσωποῦσα τίς γενεές τῶν ἀνθρώπων, ἡ Ἑλισάβετ ἐμακάρισε τὴν Θεοτόκο λέγοντας: «Εἶσαι μακαρία καὶ πανευτυχής, σύ πού ἐπίστευες ὅτι θά πραγματοποιηθοῦν ὅλα ὅσα ὁ Κύριος διὰ τοῦ ἀγγέλου Του, σοῦ ἀπεκάλυψε».

Οἱ δοξολογίες πού ἀκούσθηκαν ἀπὸ τίς στρατιές τῶν ἀγγέλων κατὰ τὴν γέννησι τοῦ Κυρίου εἶναι καὶ ὁ μακαρισμός τῆς Μητέρας Του. Αὐτὴ ἐμακάρισαν καὶ οἱ ποιμένες. Καὶ ὁ δίκαιος Συμεὼν ὁ Θεοδόχος τὴν ἐμακάρισε ὅταν ἀνήγγειλε τό μοναδικό ὕψος καὶ τὴν οὐράνια ἀξία τοῦ σωτηρίου ἔργου τοῦ Υἱοῦ της.

Τὴν Παναγία μας ἐμακάρισαν καὶ τὰ πλήθη πού ἄκουγαν τὰ «θεῖα ρήματα» ἀπὸ τόν Υἱό της: «Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας...» (Λκ. ια', 27).

Πόση τιμὴ καὶ δόξα δέν ἀπήλαυσε ἡ Παναγία μας μετὰ τὴν Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου!

Άπεριόριστος ἦταν ὁ μακαρισμός καί ὁ σεβασμός πρὸς τὸ πάνσεπτο πρόσωπό της καί ἀπὸ τὴν πρώτη Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων.

Τὸ ἀποκορύφωμα ὅμως τῶν μακαρισμῶν, τῆς τιμῆς καί τῆς δόξης της, προσφέρθηκε κατὰ τὴν κοίμησί της.

Οἱ ἱεροὶ ὑμνογράφοι, ἅγιοι πατέρες, ὅπως ὁ Ἰωάννης Δαμασκηνός, Γρηγόριος Παλαμᾶς, Μάρκος Ἐφέσου ὁ Εὐγενικός, ὁ ἱερός Κοσμᾶς, Ἐπίσκολος Μαΐουμᾶ, Ἀνδρέας Κρήτης, Μάξιμος ὁ ὁμολογητής, Νικόδημος Ἀγιορείτης καί ἄλλοι, ἀναφέρονται στίς εὐσεβεῖς παραδόσεις γύρω ἀπὸ τὴν τιμὴ τοῦ πανσέπτου σκήνου της κατὰ τὴν κοίμησί της.

Γράφει γιὰ παράδειγμα, ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ ὁμολογητής στό βιβλίο του «ὁ βίος τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου», ἀναφερόμενος στήν ἱερὰ κοίμησί της.

«Αἶφνης ἠκούσθη δυνατὴ βροντὴ καί ἐνεφανίσθη μία νεφέλη φερομένη ἀπὸ γαλήνιο ἄνδρα. Ἀπὸ τῆ μεγαλειώδη αὐτῇ νεφέλῃ ἄρχισαν νὰ κατέρχωνται εἰς τὴν γῆν, οἱ ἅγιοι ἔνδοξοι μαθηταί καί ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ συνερχόμενοι ἐπὶ τὸ αὐτό ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης».

Καί ἐνῶ ἔψαλαν καί ὑμνοῦσαν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι, ἔλαβε χώρα ἡ μεγαλειώδης καί θαυμαστὴ ἄφιξις Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ καί Θεοῦ αὐτῆς, συνοδευομένου ἀπὸ ἀναρίθμητες στρατιές ἀγγέλων καί ἀρχαγγέλων... Καί εἰς αὐτό τὸ κλίμα ἡ Παναγία μήτηρ τοῦ Κυρίου, παρέδωσε τὴν μακαρίαν καί ἀμόλυντον ψυχὴν αὐτῆς εἰς τὸν βασιλέα καί υἱόν της καί ἐκοιμήθη ὕπνον γλυκύν καί ἐράσμιον».

Συνεχίζοντας ὁ Ἅγιος Μάξιμος τὴν ἀναφορά του στὴ τιμὴ καί τὴ δίκη τῆς Παναγίας μας γράφει: «Μετά τρεῖς μέρες ὁ τάφος εὐρέθη καινός. Οἱ λωρίδες καί ἡ σινδόνη μέ τὰ ὁποῖα τὴν εἶχαν περιτυλίξει εὐρέθησαν ἐντὸς αὐτοῦ, τὸ παρθενικόν ὅμως σῶμα ἀπουσίαζε. Μετέστη πλησίον τοῦ Υἱοῦ καί Θεοῦ αὐτῆς ὥστε νὰ ζῇ μαζί μέ Ἐκεῖνον ψυχῇ καί σώματι καί νὰ βασιλεύῃ μαζί του».

«Μετέστη πρὸς τὴν ζωὴν μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς...».

Καί ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία μας ἔχει τὴν Παναγία μας στήν κορυφὴ τῆς οὐρανίου ἱεραρχίας, ἐπάνω καί πρώτη ἀπὸ ὅλους τοὺς ἁγίους καί ὅλα τὰ ἀγγελικά τάγματα.

Ἡμέρα καί νύκτα μακαρίζει ἡ Ἐκκλησία τὴν Παναγία μας καί καλεῖ καί ἐμᾶς νὰ τὴν μακαρίζουμε, νὰ τὴν ὑμνοῦμε, νὰ τὴν δοξολογοῦμε.

«Μεγάλῃ εὐλογίᾳ καί ἀκαταμάχητῃ βοήθειᾳ λαμβάνουμε ἀπὸ τὴν ἀδιάλειπτη καί

θερμή πρεσβεία τῆς Δεσποίνης Θεοτόκου καί ἡ ὁποία εἶναι ἡ τῶν ἁγίων ἁγιωτέρα καί οὐρανῶν ὑψηλοτέρα καί Χερουβεὶμ ἐνδοξοτέρα καί Σεραφεὶμ τιμιωτέρα καί ὑπὲρ πᾶσαν κτίσιν σεβασμιωτέρα» ὑπογραμμίζει ὁ ἅγιος Γερμανὸς Κωνσταντινουπόλεως.

Δικαίως λοιπὸν μακαρίζεται καί τιμᾶται ἀπὸ ἀγγέλους καί ἁγίους ἡ Παναγία μας, ἀπὸ τοὺς Μαθητάς καί Ἀποστόλους, δικαίως μακαρίζεται ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξο μητέρα μας Ἐκκλησία.

Στοὺς μακαρισμοὺς τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς, στήν τιμὴ καί ἡ δόξα πού τῆς προσφέρουν ἄγγελοι καί ἄνθρωποι, ἅς προσθέσουμε μέ πίστι, ταπείνωσι καί ἀγάπη τοὺς δικούς μας μακαρισμοὺς, τὴ δική μας τιμὴ καί εὐχαριστία πρὸς τὴν Παναγία μας.

Ὅχι ὅπως οἱ Παπικοὶ μέ τίς ὑποκρισίες τους καί τὴν μαριολατρεία τους ἢ οἱ προτεστάντες, οἱ ὁποῖοι ἀρνοῦνται τίς εἰκόνες τῆς Παναγίας μας.

Ζῶντας τὴν ἁγία Ὁρθοδοξία, ἡ ὁποία κρατᾷ ἀπαραχάρακτη τὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου καί τὴν Ἱερά Παράδοσι, μέ τίς ἱερές παρακλήσεις τοῦ Δεκαπενταυγούστου, τοὺς χαιρετισμοὺς, τοὺς ὕμνους καί τὰ μεγαλυνάρια, ἅς ὑμνολογοῦμε καί ἅς μακαρίζουμε τὴν Παναγία μας κάθε μέρα.

Στὴ δυσκολία, στήν ἀσθένεια, στήν ἀδικία, στήν ἐγκατάλειψι, στὴ συμφορὰ μὴ φοβόμαστε, μὴν ἀποθαρυνόμαστε. Ἄς καταφεύγουμε στήν Παναγία μας. Καί ἐκείνη «πάντα προστατεύει ὡς ἀγαθή, τοὺς καταφεύγοντας ἐν πίστει τῇ κραταιᾷ αὐτῆς χειρί...».

Ἄς ἀγωνισθοῦμε δέ, μέ ἀνύστακτο προσωπικὸ ἀγῶνα νὰ σταματήσῃ ἡ βλασφημία ἀσεβῶν συνανθρώπων πρὸς τὴν Παναγία μας.

«Τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου μακαρισμοῖς καί ὕμνοις

πάντες τιμήσωμεν».

Μετά πατρικῶν εὐχῶν

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΚΟΣΜΑΣ